

ΑΝΑΚΟΙΝΩΣΗ ΤΗΣ ΟΑΚΚΕ

ΟΧΙ ΣΤΟ ΝΕΟ ΕΓΚΛΗΜΑ ΚΑΤΑ ΤΩΝ ΜΕΤΑΛΛΕΙΩΝ ΧΑΛΚΙΔΙΚΗΣ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΡΧΙΣΑΜΠΟΤΑΡΙΣΤΗ ΤΣΙΠΡΑ

**Ένα βήμα πριν το κλείσιμο τα μεταλλεία μετά το
κυβερνητικό πραξικόπημα της διακοπής των εργασιών σε
Σκουριές και Ολυμπιάδα**

**Να μην περάσει ξανά ο εφησυχασμός-Μόνο το κίνημα των
εργαζομένων μπορεί να κρατήσει τα μεταλλεία ανοιχτά**

Μετά το πρώτο χτύπημα που έδωσε στα μεταλλεία ο Λαφαζάνης με την ανάκληση πολεοδομικών αδειών για το εργοστάσιο εμπλουτισμού, ήρθε το δεύτερο και πιο ακαριαίο χτύπημα με την ανάκληση των εγκρίσεων των τεχνικών μελετών που σήμαινε και την άμεση διακοπή των εργασιών σε Σκουριές και Ολυμπιάδα. Αυτή η ανάκληση ήταν εξώφθαλμα αυθαίρετη και παράνομη αφού επικαλέστηκε μια όψιμη απαίτηση του υπουργείου που δεν είχε συμπεριληφθεί στη περιβαλλοντική μελέτη, δηλαδή το ότι η ημιβιομηχανική δοκιμή της μεθόδου της ακαριαίας τήξης που θα εφαρμοζόταν στα μεταλλεία Χαλκιδικής έπρεπε να γίνει στο χώρο των μεταλλείων. Η δοκιμή αυτή έγινε στις ίδιες ακριβώς εγκαταστάσεις με το ελληνικό μέταλλευμα στη Φινλανδία γιατί στη Χαλκιδική προφανώς αυτές δεν υπάρχουν ακόμα. Το ότι αυτό το πείραμα ήταν πρόσχημα αποδεικνύεται από το ότι οι Τσίπρας – Σκουρλέτης δεν μπήκαν καν στον κόπο να κάνουν συζητήσεις για αυτό το θέμα με την εταιρεία, πριν ανακοινώσουν τις αποφάσεις τους στα ΜΜΕ.

Η ΟΑΚΚΕ καταγγέλλει αυτή την κυβερνητική απόφαση σαν ένα πελώριο έγκλημα κατά του λαού και όλης της χώρας, σαν την κορυφαία εκδήλωση της συνεχιζόμενης εγκληματικής πολιτικής του παραγωγικού σαμποτάζ που είναι αυτή που έχει φέρει την πείνα και παράλληλα τα μνημόνια. Αντίθετα από όσα λένε οι ψευτοαριστεροί σαμποτέρ, που παριστάνουν τους αντιμνημονιακούς, είναι το βιομηχανικό σαμποτάζ που αυξάνει το χρέος και φέρνει τα μνημόνια και όχι τα μνημόνια που φέρνουν το χρέος. Για αυτό το λόγο μόνο η Ελλάδα των βιομηχανικών σαμποτέρ βυθίζεται στο χρέος και στα μνημόνια ενώ όλες οι άλλες υπερχρεωμένες χώρες του νότου της Ευρώπης βγήκαν από αυτά.

Συνεργούς σε αυτό το έγκλημα των εγκλημάτων, δηλαδή στο έγκλημα της ματαίωσης της παραγωγής χρυσού σε μια στιγμή που η Ελλάδα αργοπεθαίνει από ανεργία και μεροκάματα πείνας, ο ΣΥΡΙΖΑ με τα δύο πρόσωπα (Τσίπρας-Λαφαζάνη), έχει και τις ηγεσίες των υπόλοιπων κοινοβουλευτικών κομμάτων που το κάλυψαν με τη σιωπή τους, αντί να κάνουν αυτήν την κτηνώδη απόπειρα εξόντωσης 5000 ανθρώπων που ζουν από τα μεταλλεία, το πιο σημαντικό ζήτημα της προεκλογικής περιόδου.

Αυτή η στάση δεν είναι μόνο μιας στιγμής. Όλο αυτό τον τελευταίο καιρό μετά το χτύπημα Λαφαζάνη του Απρίλη όλα τα άλλα κόμματα -πλην βέβαια της ΟΑΚΚΕ- καθησύχαζαν τους μεταλλωρύχους για να μη συνεχίσουν το μεγάλο κίνημα τους που συγκλόνισε την Αθήνα και όλη την Ελλάδα. Μόλις οι

εργαζόμενοι σταμάτησαν να φωνάζουν οι κομματικοί εκπρόσωποι εξαφάνισαν το θέμα από την πολιτική επικαιρότητα, κάνοντας εύκολο το σημερινό χτύπημα του ΣΥΡΙΖΑ.

Τώρα, ακόμα και μετά τη διακοπή των εργασιών αυτοί οι συνένοχοι και άλλοι καλοθελητές για να συνεχίζουν να καθησυχάζουν τους εργαζόμενους προωθούν τη θεωρία ότι πρόκειται για μια προσωρινή προεκλογική τακτική στα πλαίσια του υποτιθέμενου «εμφυλίου» ανάμεσα σε Τσίπρα – Λαφαζάνη. Λένε δηλαδή ότι ο Τσίπρας έκλεισε τα μεταλλεία για να συσπειρώσει τους «επαναστάτες» της βάσης του ΣΥΡΙΖΑ και να τον ψηφίσουν και ότι ίσως μετά τις εκλογές θα ξανανοίξει το εργοστάσιο μιας και ο Τσίπρας είναι τάχα πιο «δυτικός» από τον Λαφαζάνη. Γι αυτό, λένε οι συνένοχοι και οι καλοθελητές, καλό είναι να κάνουν κάποιες διαμαρτυρίες οι εργαζόμενοι αλλά όχι τόσες και τέτοιες που να φέρουν το κίνημα των εργατών σε αληθινή, βαθιά και κεντρική πολιτική σύγκρουση με τον Τσίπρα, δηλαδή να σφραγιστούν αυτές οι εκλογές από τον αγώνα των μεταλλωρύχων, πράγμα που εμείς νομίζουμε ότι πρέπει και μπορεί να γίνει.

Αλλά ο Τσίπρας ποτέ του δεν έκρυψε πόσο ήθελε το κλείσιμο των μεταλλείων και το πάλεψε με νύχια και με δόντια, ακόμα και με τραμπουκική βία βάζοντας μπροστά τον κρατικό ψευτοαναρχισμό. Η ματαίωση της επένδυσης είναι μια στρατηγική δέσμευση που την έχει όλος ο ΣΥΡΙΖΑ αλλά και το ψευτοΚΚΕ και οι ναζήδες απέναντι στο κοινό αφεντικό τους, τη Ρωσία του Πούτιν, που με τίποτα δεν θέλει κοντά στην Θεσσαλονίκη και κυρίως δίπλα στο Άγιο Όρος που ωμά το εποφθαλμιά, μια δυτική μεγάλης κλίμακας επένδυση. Οι μόνοι λόγοι για τους οποίους ο ΣΥΡΙΖΑ καθυστερούσε να κλιμακώσει την επίθεση του κατά των μεταλλείων ήταν το κίνημα των εργαζομένων, όσο εμφανιζόταν και, κυρίως, η ανάγκη τακτικής συμμαχίας του ΣΥΡΙΖΑ με τις ΗΠΑ κόντρα στην ΕΕ για το χρέος, καθώς σε πολλά τέτοια ζητήματα οι ΗΠΑ παρέχουν έντονη διπλωματική κάλυψη στον πιο αδύναμο ιμπεριαλιστικά γείτονα τους Καναδά. Τη συμμαχία ΣΥΡΙΖΑ με την προεδρία Ομπάμα θα τη δυσκόλευε η ακύρωση μιας μεγάλης канаδικής επένδυσης στην Ελλάδα. Ήδη η πρεσβεία του Καναδά εξετάζει το ενδεχόμενο διαβήματος για το σταμάτημα του έργου.

Αφού σταμάτησαν οι κινητοποιήσεις και τέλειωσαν οι διαπραγματεύσεις τίποτα δεν εμπόδιζε τους Τσίπρα – Σκουρλέτη να περάσουν στην επίθεση χρησιμοποιώντας σαν πολιτική κάλυψη την προεκλογική περίοδο και τη δήθεν σύγκρουση Τσίπρα-Λαφαζάνη που στο συγκεκριμένο κορυφαίο για την ανάπτυξη και τις ξένες επενδύσεις ζήτημα έχουν την πιο μεγάλη ενότητα.

Το πόσο ωμά, κυνικά και απροσχημάτιστα συμπεριφέρεται ο εγκληματίας πρωθυπουργός απέναντι στους εργαζόμενους το αποδεικνύει η πρόσφατη δήλωση του ότι «όταν υπάρχει βούληση βρίσκεται και ο τρόπος». Το ίδιο δείχνει και ο χαιρετισμός του ΣΥΡΙΖΑ σε επίσημη ανακοίνωση του που αναφερόταν σε δικαίωση του «κινήματος των κατοίκων». Αλλά δεν υπήρχε κανένα μαζικό κίνημα κατοίκων μετά το κατέβασμα των εργατών στην Αθήνα τον Απρίλη και όσο συνεχίζονταν οι διαπραγματεύσεις με την ΕΕ. Μόνο πριν λίγες μέρες διοργανώθηκε ένα δεκαήμερο «αντίστασης» στις Σκουριές που κατέληξε σε επεισόδια και συλλήψεις. Ετσι νομιμοποιήθηκε «κινηματικά» η κυβέρνηση. Αυτό δείχνει πόσο καθοδηγημένες και ελεγχόμενες από το ΣΥΡΙΖΑ είναι οι κινητοποιήσεις κατά της επένδυσης.

Η υπουργική απόφαση οδήγησε σε τρίμηνη διαθεσιμότητα την πλειοψηφία των 2000 εργαζομένων, αφού η канаδική εταιρεία δήλωσε ότι αναστέλλει κάθε αναπτυξιακή και μεταλλευτική δραστηριότητα λόγω της εχθρικής στην επένδυση κυβερνητικής πολιτικής.

Θυμίζουμε ότι σε διαθεσιμότητα είχαν μπει ξανά οι εργαζόμενοι το 2003 όταν μετά από μια συντονισμένη διακομματική επίθεση στα μεταλλεία με τη βοήθεια του ΣτΕ εκδιώχθηκαν οι канаδοί μιας άλλης εταιρείας χρυσού, της TVX, για να ακολουθήσει η σχεδόν τζάμπα παραχώρηση της στον ανατολικό κρατικοολιγάρχη Μπόμπολα. Σε αυτόν οι επόμενοι канаδοί επενδυτές, αυτοί της Ελντοράντο, πλήρωσαν μετά από λίγα χρόνια πολλά εκατομμύρια Ευρώ για να τα πάρουν και άφησαν τον Μπόμπολα διευθυντή και υπεργολάβο, δηλαδή ανάμεσα στα άλλα και βασικό κουμανταδόρο στις προσλήψεις. Για να καθησυχάσουν την Ελντοράντο και να πληρώσει αυτή τα πολλά εκατομμύρια ευρώ στον Μπόμπολα ο ΣΥΡΙΖΑ όχι μόνο είχε παγώσει για 4 χρόνια περίπου τα μαζικά κινήματα κατά του χρυσού, αλλά διαφήμιζε την «Ελληνικός Χρυσός» στην εφημερίδα του την Αυγή. Μόλις όμως οι канаδοί αγόρασαν, δηλαδή ο Μπόμπολας πήρε τα λεφτά, τα κινήματα ξανάρχισαν αμέσως. Δεν είναι περίεργο για μας που ο Μπόμπολας πάντα ρίχνει μέσα από τα ηγετικά διευθυντικά του στελέχη τη

γραμμή των καλών σχέσεων με τον ΣΥΡΙΖΑ και βέβαια με το ψευτοΚΚΕ. Αν οι καναδοί φύγουν οι εργάτες θα καταστραφούν, αλλά ο Μπόμπολας μπορεί πάλι να πάρει τζάμπα το «πανδοχείο του Τρόμου» όπως έχουν καταντήσει τα μεταλλεία Κασσάνδρας για όποιον, μη ρωσοκινέζο, τα αγοράσει.

Πρέπει να σημειώσουμε ότι επικεφαλής της αντιβιομηχανικής εκστρατείας επί TVX με ανάλογους τραμπουκισμούς αλά ΣΥΡΙΖΑ, ήταν το ψευτοΚΚΕ που σήμερα κάνει υποκριτικά το φίλο στους εργαζόμενους. Τώρα, μετά το χτύπημα, στην ανακοίνωση της τοπικής του οργάνωσης κάνει κριτική στην κυβέρνηση ότι δεν λύνει το πρόβλημα που είναι τάχα πρόβλημα «ιδιοκτησίας», δηλαδή ότι τα μεταλλεία δεν πρέπει να τα έχει «το κεφάλαιο», αλλά το «λαϊκό κράτος» την ώρα που όλοι ξέρουν ότι ένα λαϊκό κράτος για να υπάρξει χρειάζεται προηγούμενα μια λαϊκή επανάσταση που το ψευτοΚΚΕ, ούτε θέλει ούτε θα μπορούσε ποτέ να καθοδηγήσει. Γιατί αυτό το κόμμα εκτός από πολιτικό πρακτορείο της Ρωσίας είναι κόμμα της κρατικής γραφειοκρατίας, που έχει μέσα στους βιομηχανικούς εργάτες μόνο συνδικαλιστικές μικροσυμμορίες που δουλεύουν για τον εαυτό τους. Το ψευτοΚΚΕ στην ουσία δεν θέλει καμιά μη ρωσοκινέζικη βιομηχανική επένδυση. Το χειρότερο είναι ότι καλεί τους εργαζόμενους να στραφούν κύρια ενάντια στην «κερδοσκοπική πολιτική του κεφαλαίου» εννοώντας να στραφούν κύρια ενάντια στην εταιρία. Με αυτή την τοποθέτηση το ψευτοΚΚΕ ουσιαστικά συμπαρατάσσεται με την κυβέρνηση που λέει ακριβώς το ίδιο πράγμα. Αλλά είναι η κυβέρνηση που στις δοσμένες συνθήκες έχει προκαλέσει τις διαθεσιμότητες των εργαζομένων παρόλο που η εταιρεία έχει τις δικές της ευθύνες για τη στιγμή και τον τρόπο που το έκανε. Η ταξική πάλη ενάντια στην Ελντοράντο σαν εργοδοσία μπορεί να απελευθερωθεί και να γίνει μια κεντρική πάλη μόνο όταν οι σαμποταριστές θα νικηθούν και το εργοστάσιο μεταλλουργίας χρυσού θα γίνει πραγματικότητα. Είναι οι υποκριτές σαμποταριστές του ΣΥΡΙΖΑ και του ψευτοΚΚΕ που εμποδίζουν την ταξική πάλη εντός της εταιρίας γιατί διεξάγουν μια ταξική πάλη εκτός εταιρείας, δηλαδή την πάλη του νεοναζιστικού ρωσοκινεζικού κεφαλαίου για τη **βίαιη συντριβή** ενός κλασσικού δυτικού βιομηχανικού κεφαλαίου. Αυτό το τελευταίο παρόλες τις αθλιότητες του δεν σκοτώνει συνδικαλιστές ηγέτες και πολιτικούς αντιφρονούντες, ούτε μετατρέπει τους εργάτες σε δούλους ακριβώς επειδή αυτό δεν του το επιτρέπουν προς το παρόν οι πολιτικές και οικονομικές νίκες του δυτικού προλεταριάτου απέναντι στα αφεντικά του. Αυτές οι ελευθερίες έχουν ανατραπεί σήμερα στην Ελλάδα μόνο στο κάτεργο της Cosco όπου ο ΣΥΡΙΖΑ και το ψευτοΚΚΕ από κοινού με τη Χρυσή Αυγή περιφρουρούν την ταξική ησυχία για τα κτηνώδη αφεντικά. Δεν πρέπει καθόλου να περνάει απαρατήρητο ότι το έγκλημα ενάντια στα μεταλλεία και στη μεταλλουργία χρυσού εγκρίθηκε σε μια σύσκεψη του υπουργού «Παραγωγικής Ανασυγκρότησης» με τον πρωθυπουργό με δεύτερο αντικείμενο συζήτησης το νέο ρώσικο αγωγό που συμφώνησε η κυβέρνηση να περάσει από ελληνικό έδαφος. Γι αυτόν δεν εκφράστηκε καμία περιβαλλοντική ανησυχία ή ανησυχία περί ιδιοκτησίας από τους δήθεν υπερασπιστές του λαϊκού κράτους.

Οι εργαζόμενοι δεν πρόκειται να βρουν τη σωτηρία από όσους ευκαιριακά εμφανίζονται σα σύμμαχοι τους στα μεγάλα κόμματα, ούτε μπορούν να τους σώσουν τα καναδικά αφεντικά που βέβαια θέλουν την επένδυση αλλά κοιτάνε βασικά πως θα βρουνε συμμάχους στην όποια κυβέρνηση και αντιπολίτευση και δεν θέλουν να ισχυροποιήσουν πολύ ένα εργατικό κίνημα που θα αποκτούσε πολιτική οντότητα, θα συγκρουόταν με όλη αυτήν την πολιτική σαπίλα και θα έσωνε το εργοστάσιο.

Τα σωματεία των εργαζομένων κατάγγειλαν τις κυβερνητικές αποφάσεις, διαδήλωσαν την απόφαση τους για αγώνα διαρκείας και έχουν αποδείξει ότι ξέρουν να αγωνίζονται. Αλλά η νίκη θα έρθει με διαρκή σκληρό αγώνα και μέσα από επίμονη δουλειά διαφώτισης στο κείμενο της μόλυνσης. Το λέμε κείμενο όχι γιατί υπάρχει σαν πραγματικό πρόβλημα. Είμαστε βαθιά πεισμένοι ότι αυτή η μέθοδος μεταλλουργίας χρυσού είναι ό,τι καλύτερο σήμερα στον κόσμο, ό,τι δηλαδή εφαρμόζεται στις πιο ανεπτυγμένες και δημοκρατικές χώρες που πραγματικά σκίζονται για το περιβάλλον και πραγματικά δεν μολύνει καθόλου. Όμως είναι ακριβώς σε αυτό το ζήτημα που έχουν δημαγωγήσει ασύστολα οι σαμποταριστές επί δεκαετίες χρησιμοποιώντας δικούς τους απατεώνες αλλά και άσχετους με το συγκεκριμένο επιστημονικό αντικείμενο που εμφανίζονταν σαν ειδικοί σε πλήθος ιστοσελίδων, συνεντεύξεων και εκδηλώσεων. Αντίθετα η φωνή της υπεράσπισης της εξορυκτικής διαδικασίας, δηλαδή η φωνή «η επένδυση δεν μολύνει» δεν ακούγεται δυνατά και όποτε ακούγεται λίγο είναι μόνο σαν ισχυρισμός μιας εταιρείας που έχει ιδιοτελή κίνητρα, άρα, λένε οι σαμποταριστές, λέει ψέμματα. Έτσι δουλεύουν σήμερα οι φασίστες και οι εχθροί της βιομηχανικής προόδου, συνήθως

ρωσόφιλοι και φιλοκινέζοι σε όλο τον κόσμο: χτυπάνε την επιστήμη όποτε τους συμφέρει να το κάνουν.

Απέναντι σε αυτό το μαζικό κίνημα του φέμματος μπορεί να επιβληθεί μόνο ένα μαζικό κίνημα της αλήθειας. Μόνο του δηλαδή το σωστό επιχείρημα των εργαζομένων «παλεύουμε για τη ζωή μας» ή το επίσης πολύ σωστό ότι «εγγυόμαστε εμείς για το περιβάλλον για να μην πεθάνουν τα δικά μας παιδιά» δεν μπορούν να πείσουν τρίτους που βομβαρδίζονται με δηλητήριο καθημερινά από το κίνημα του φέμματος. Θέλει δηλαδή ενίσχυση η βασική κραυγή του αγώνα των μεταλλωρύχων που είναι ότι «δεν θέλουμε να πεθάνουμε και δεν θα επιτρέψουμε σε κανέναν να μας πεθάνει από την ανεργία», μια κραυγή που οπωσδήποτε συγκλονίζει σήμερα τον ελληνικό λαό που είναι σε απόγνωση από την ανεργία και έχει αρχίσει να αισθάνεται ότι κάποιοι επίτηδες χτυπάνε τη βιομηχανία. Θέλει δίπλα της να προστεθεί και το κίνημα της αλήθειας για το ζήτημα της μόλυνσης δηλαδή ότι η μέθοδος της ακαριαίας τήξης που θα ακολουθηθεί στις Σκουριές δεν μολύνει το περιβάλλον. Έτσι θα τσακιστεί το βασικό επιχείρημα των εγκληματιών και έτσι μόνο θα απομονωθούν οι τσιπρολαφαζαναίοι στο λαό. Αλλιώς θα συνεχίζουν να λένε το παραμύθι τους «δεν θα πεθάνουμε εμείς για να ζήσετε εσείς».

Γι αυτό χρειάζεται οι εργαζόμενοι να βάλουν μπροστά την επιστήμη και τους επιστήμονες που μόνο αυτοί έχουν με το μέρος τους. Όλοι οι σοβαροί ειδικοί και η βιβλιογραφία στην Ελλάδα και στο εξωτερικό είναι μαζί τους. Καθηγητές της μεταλλουργίας, ΙΓΜΕ, οι πάντες. Το καλύτερο είναι αυτοί να καλεστούν από τους εργάτες, και όχι από την εταιρία, στα ΜΜΕ να μιλήσουν και αυτό θα τους ενθαρρύνει να μιλήσουν και τελικά να αντιπαρατεθούν επιστημονικά στους ψευτοεπιστήμονες των σαμποταριστών. Εκεί ανοιχτά μπροστά στο λαό και σε όλους τους ειδικούς ή επιστημονικά καλλιεργημένους ανθρώπους που θα ακούνε θα ξεσκεπαστούν οι απατεώνες. Αυτή η αντιπαράθεση θα μπορεί να γίνει στα κανάλια τώρα και όχι αύριο που ο σοσιαλφασίστας Τσίπρας, ετοιμάζεται να ψηφίσει νόμο να τα κλείσει ή να τα αγοράσουν οι φίλοι του. Χρειάζεται κατα τη γνώμη μας όλα αυτά να γίνουν επείγοντως, γιατί ακόμα υπάρχει κάποιος χρόνος. Το λέμε αυτό, γιατί η κυβέρνηση προτιμάει να διώξει την εταιρεία με τη μέθοδο της φθοράς, ώστε να την αναγκάσει να φύγει από μόνη της.

Το κίνημα των μεταλλωρύχων είναι τώρα η ώρα να ακουστεί από τη μια άκρη της χώρας μέχρι την άλλη και κυρίως στο κέντρο της, στην Αθήνα, και να μπει σαν κεντρικό ζήτημα αυτής της προεκλογικής περιόδου, να αναστατώσει τους τσίπρες και τους λαφαζάνηδες και να τους υποχρεώσει όλους όσους πάνε τώρα να το πνίξουν να τοποθετηθούν ανοιχτά.

Η ΟΑΚΚΕ στέκεται πάντα στο πλευρό των μεταλλωρύχων και του αγώνα τους από τα μέσα του 1990, κόντρα σε όλη την ψευτοαριστερά και έχει δεχτεί πολλές πολιτικές επιθέσεις για αυτό. Αυτό έκανε και στη μεγάλη διαδήλωση του Απρίλη. Αμέσως μετά όμως, με ανακοίνωσή της (<http://www.oakke.gr/2013-02-16-19-35-51/item/520-συναγερμισ-πανε-να-κοιμισουν-τους-μεταλλωρυχους-τα-μεταλλεια-της-χαλκιδικης-πανε-για-κλεισιμο-εαν-δεν-ξεκινήσει-μακρυσ-αγωνας-για-τη-διαφωτιση-του-ελληνικου-λαου>) προειδοποιούσε τους εργαζόμενους για τη θανάσιμη παγίδα του εφησυχασμού. Η ανακοίνωση αυτή είχε τίτλο «ΣΥΝΑΓΕΡΜΟΣ! - Πάνε να κοιμίσουν τους μεταλλωρύχους! Τα μεταλλεία της Χαλκιδικής πάνε για κλείσιμο εάν δεν ξεκινήσει μακρύς αγώνας για τη διαφώτιση του ελληνικού λαού». Αυτή δυστυχώς επιβεβαιώνεται με τις σημερινές εξελίξεις.

Το μέλλον των μεταλλείων βρίσκεται στα χέρια των μεταλλωρύχων. Η ΟΑΚΚΕ καλεί όλους τους εργαζόμενους και όλους τους δημοκράτες της χώρας να βάλουν σαν ύψιστο ζήτημα επιβίωσης του λαού σήμερα την πάλη-κλειδί να μείνουν τα μεταλλεία ανοιχτά, δηλαδή να γίνει η μεταλλουργία χρυσού και έτσι να νικηθεί στην πιο κτηνώδη και εμβληματική της έκφραση η εγκληματική πολιτική των σαμποταριστών.

Site: www.oakke.gr, e-mail: info@oakke.gr, τηλ-φαξ: 2105232553

Αθήνα, 25 Αυγούστου 2015